

Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Det turde ogsaa være en ret god Indrømmelse til det kommunale Selvstyre.

Dette er altsaa de Forandringer, der i Hovedtrækkene ere gjorte i Lovforslaget, som det her foreligger, og jeg glæder mig over de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe). Det ærede Medlem udtalte sig ganske vist ikke saa overordentlig sympatetisk om de Indrømmelser, som dette Lovforslag betegner i Sammenligning med det tidligere Regeringsforslag, men saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, opfattede han det dog som et særdeles brugeligt Grundlag for Sagens videre Forhandling, og ligesom dette høje Ting tidligere har vist stor Interesse for og lagt meget Arbejde i at faa denne Sag frem paa en saadan Maade, at man kunde vente en snarlig Løsning, saaledes tør jeg ogsaa tro, at naar Lovforslaget nu foreligger fra Regeringens og Landstingets Side i en Form, der betegner en væsentlig Imødekommen mod dette Tings tidligere Stilling til Sagen, vil Sagens Løsning vel ogsaa være rykket os et lille Skridt nærmere end tidligere.

Jeg skal saa kun over for en Bemærkning fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. Jensen) sige, at hans Udtalelse om Kommunalbestyrelsens Indflydelse paa Uddelingen af Adkomster jo netop tyder paa, at Praksis har vist, hvor stort Hensyn der er taget til Kommunalbestyrelserne hidtil, idet han kun havde hørt om et eneste Tilfælde, hvor Ministeriet ikke havde taget Hensyn til vedkommende Sogneraads Udtalelser. Jeg skal med Hensyn til dette ene Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte, sige, at det forelaa for ikke ret længe siden og angik Spørgsmaalet, om der ved Udstedelsen af en Bevilling til Beværtning oppe i Harbøre skulde gives en almindelig Bevilling til Beværtning med Udskænkingsret til en ny Kro, der skulde afløse den tidligere og lægges op ad en ny Jærnbane-station, eller om den ny Bevilling kun skulde lyde paa Beværtning uden Udskænkingsret. For saa vidt det sidste skete, vilde Forholdet blive dette, at i Fremtiden vilde man i Harbøre saavel beholde den gamle Kro med Udskænkingsret som faa en ny Kro uden Udskænkingsret. Gaves der en Bevilling med Udskænkingsret, vilde den gamle Kro blive ophævet. Det forekom derefter Ministeriet, at der var al Anledning til at give Bevillingen under denne sidste Form, saa meget mere som Sogneraadet ganske kort i Forvejen i sin

tidligere Sættelse havde anbefalet Sagens Ordning paa denne Maade. Først efter ny Valg havde Sogneraadet med 5 Stemmer mod 4, tror jeg, ment at burde udtale sig mod Beværtning med Udskænkingsret. Amtsraadets Stilling var begge Gange den samme, det udtalte sig ikke mod Udgivelsen af en almindelig Bevilling med Udskænkingsret. Jeg tror ikke, der fra Ministeriets Side ved denne Lejlighed er vist Mangel paa Hensyn til de kommunale Interesser.

Bluhme: Jeg vil gerne nu, da denne Lov kommer frem i Tinget, benytte Lejligheden til at sige, at jeg er en absolut Modstander af den. Det forekommer mig at være en ren Velsignelse baade for Regeringen og Lovgivningsmagten, saa ofte Lejlighed tilbydes sig dertil, at lade være at give en ny Lov, og det forekommer mig, at en saadan god Lejlighed er der her. Grundlovens § 83 giver jo fri og lige Adkomst til Erhverv, og det er mig uforstaaeligt, hvorfor en Mand ikke maa ernære sig som Beværter lige saa vel som ved enhver anden Næring. Jeg er en absolut Hader af denne Teori, at enkelte Mennesker skulle stilles op og angive, hvorledes den øvrige Del af Menneskeheden skal bære sig ad for at faa deres Agtelse, og hvorledes denne øvrige Del skal bære sig ad for at leve. Det tror jeg, man frit kan overlade enhver efter sin egen Drift og Overbevisning. Det er mig imod, at der skal gives Bevilling til Erhverv, enten man lægger det i Haanden paa en Kommunalbestyrelse eller paa Ministeren, og det er mig dobbelt imod, fordi det Formaal, der angives, nemlig at indskrænke Brugen af spirituøse Drikke, aldeles ikke er opnaaeligt ad den Vej. Det foreligger der Bevis nok for rundt i Verden. Den ærede Minister sagde rigtignok, at saaledes gik Udviklingen, man kunde se, at i Norge havde man baaret sig saaledes ad. Men det er ikke alt, man gør i Norge, jeg bryder mig om at efterligne, og det gælder om at faa vide, hvorvidt den valgte Fremgangsmaade har virket til Nytte i Norge. Det opfattes vist ret forskellig efter de forskellige Standpunkter. Som et Kuriosum kan jeg blot erindre om, at i Fjor, da vi havde Sagen for, beklagede det ærede Medlem for Fredensborg sig over, hvorledes de lede paa hans Egn under Drikfældighedens Følger, men i den senere Tid — det var Tankegangen i, hvad det ærede Medlem sagde — var det blevet bedre, og naar man skulde spørge